A°. 1839. No. 24.

VRIJDAG, DEN 22sten MAART.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 20 Maart 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1o. C. D. BETTING, voor de Slaven *Lebntje, Coba* en *Mariaantje;* aankomende zijne Huisvrouw ANNA CLASINA WILHELMINA EGGERS.

2o. ABM. BARNETT, voor de Slaven *Helena Marius* en *Josephina;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim* goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 21 *Maart* 1839.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: JACOB HANSSEN en JACOBA MIETJE van HANSSEN; beiden alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Mengelingen.

PRASKOVIA ONDER DE ROOVERS.

Door den roman van Mevrouw Cottin is uit de geschiedenis van Praskovia Lapouloff, het moedige meisje, dat voor haren vader, bedelend uit *Siberië* naar *Petersburg* wandelde, het voorval bekend, dat zij door roovers aangehouden, in plaats van beroofd te worden, met geschenken op vrije voeten werd gesteld; doch dit voorval is intusschen zoo misvormd en tot nadeel van het belangrijke der waarheid met zoo vele omkleedselen in den Franschen roman verhaald, dat het belangrijk is, hetzelve uit de waarheidlievende berigten van den Graaf le Maistre te leeren kennen. Ziet hier dit berigt.

Op eenen avond ging Praskovia langs de huizen van eenen dorp, om ergens onder dak te komen, toen een boer, die haar verzoek om nachtverblijf afgeslagen hebbende, haar volgde en haar terug riep. Het was een bejaard man, wiens gelaat niet veel goeds aanduidde. Praskovia aarzelde, of zij het aanbod zoude aannemen, doch liet zich intusschen in zijn huis geleiden, wijl zij vreesde geene andere herberg te zullen kunnen vinden. Zij trof in de hut slechts eene oude vrouw aan, wier uiterlijke nog onheilspellender was, dan dat van haren geleider. Deze sloot zorgvuldig de deur, en maakte de vensters vast. Hoewel deze twee personen haar in huis genomen hadden, betoonden zij haar toch zeer weinig vriendelijkheid. Zij hadden een zoo zonderling uiterlijke, dat Praskovia bevreesd werd, en berouw had bij hen gekomen te zijn. Men gebood haar te gaan zitten. De hut werd verlicht door spaanders van pijnboom, die in een gat van den muur gestoken werden, en die men door andere deed vervangen, als dezelve verbrand waren. Toen zij het waagde om bij het geringe schijnsel dezer vlam, de oogen op te slaan, zag zij die van hare waardin strak op haar gevestigd. Na eenige minuten zwijgens zeide de oude: »Van waar komt gij?" »Ik kom van *Ischim*, en ik ga naar *Petersburg*." »O, gij hebt, aldus, veel geld om zulk eene groote reis te ondernemen!" »Ik heb slechts tachtig koperen kopeken," antwoordde het beangstigde meisje. »Gij liegt," riep de oude, »ja gij liegt, men begeeft zich niet op weg, om zoo ver te gaan met zoo weinig geld." Het jonge meisje mogt zoo ernstig verzekeren als zij maar konde, dat dit hare geheele bezitting was, zij vond geen geloof. Het oude wijf fluisterde haar man toe: »Van *Tobolsk* naar *Petersburg* met tachtig kopeken, dat is waarachtig wel geloovenswaardig!"

Het ongelukkig meisje, bevreesd en bevend, hield hare tranen terug, en smeekte in stilte God, haar te helpen. Men gaf haar intusschen eenige aardappelen, en zoodra zij die gegeten had, ried de waardin haar aan, zich neder te leggen. Praskovia, die sterke achterdocht had, dat waard en waardin dieven waren, zoude gaarne haar laatste geld hebben willen geven, om slechts uit deze handen verlost te worden. Zij ontkleedde zich slechts gedeeltelijk, eer zij op den oven klom, waar zij den nacht zoude doorbrengen (*), terwijl zij hare zakken met haren reiszak onder hun bereik liet, om het hun gemakkelijk te maken haar geld te tellen, en om zich de schande, doorzocht te worden, te besparen.

Zoodra de oude geloofden, dat zij ingeslapen was, begonnen zij hunne nasporingen. Praskovia hoorde met angst hun gesprek. »Zij heeft zeker nog geld bij zich," zeiden zij. »Zij heeft zeker wissels." »Ik heb," vervolgde de oude, »eene koord aan haren hals gezien, waaraan eene kleine beurs hangt, daar is het geld in." — Het was eene kleine beurs van gewast linnen, waarin haar paspoort was, welke zij nooit afdeed. Zij begonnen zachter te spreken, en de woorden, die zij van tijd tot tijd verstond, waren niet geschikt om haar gerust te stellen. »Niemand heeft haar bij ons zien binnen gaan," zeiden de ellendigen, »men vermoedt zelfs niet, dat zij in het dorp is." — Zij spraken nog zacht. Na eenige oogenblikken zwijgens, en toen hare verbeeldingskracht haar de vreesselijkste ongevallen afschilderde, zag het jonge meisje plotseling naast zich het hoofd van het afschuwelijke oude wijf, dat den trap opklom, verschijnen. Het bloed verstijfde in hare aderen. Zij bezwoer de oude haar het leven te laten, terwijl zij haar op nieuw verzekerde, dat zij geen geld had. Maar de onverbiddelijke naspoorster begon, zonder haar te antwoorden, hare kleederen en halve laarzen, die zij uittrekken moest, te doorzoeken. De man bragt licht. — Men onderzocht de beurs, waarin de pas was, men liet haar de handen openen. Toen eindelijk de beiden ouden zagen, dat hunne nasporingen vergeefs waren, klommen zij weder van den trap af, en lieten onze reizigster meer dood dan levend achter.

Dit verschrikkelijk tooneel, en nog meer de vrees van de ouden weder te zien, hield haar langen tijd wakker. Toen zij intusschen aan het luide ademhalen bemerkte, dat haar waard en waardin ingeslapen waren, werd zij van tijd tot tijd geruster, en daar de vermoeidheid den angst overwon, sliep zij zelve zeer vast in. Het was reeds helder dag, toen de oude haar wekte. Zij klom van den oven af, en verwonderde zich zeer, bij haar zoo wel als bij haren man een vriendelijker gelaat te bemerken. Zij wilde vertrekken, maar de lieden hielden haar terug, om haar wat te eten te geven. Het oude wijf maakte daartoe oogenblikkelijk toebereidselen, met veel meer ijver dan den vorigen avond. Zij haalde van den oven den pot met *Stchi* (eene Russische soep, welke van zuurkool met pekelvleesch gekookt wordt), waarvan zij haar eene rijkelijke hoeveelheid voortzette. Ondertusschen opende de man een luik in den vloer, waaronder het vat met *Kwas* (dun bier, dat van roggemeel vervaardigt wordt) stond, en zette haar daarvan eene volle kruik voor. Een weinig gerust gesteld, door deze goede behandeling, antwoordde zij opregt op hare vragen, en verhaalde een gedeelte van hare geschiedenis.

Zij toonden eene zigtbaar belangstelling in, en terwijl zij hun vroeger gedrag regtvaardigen wilden, verzekerden zij haar, dat zij slechts daarom hadden willen weten, of zij geld bij zich had, wijl zij haar te onregte verdacht hadden, [illegible] maar dat zij zien zoude, als zij hare kleine som natelde, dat zij er verre van verwijderd waren dieven te zijn. Eindelijk nam Praskovia afscheid van hen, niet regt wetende of zij hun dank verschuldigd was, terwijl zij zich gelukkig rekende hun huis verlaten te hebben. Toen zij eenige wersten van het dorp verwijderd was, werd zij begeerig haar geld na te tellen. De lezer zal, buiten twijfel, even zoo verrast zijn als zij hetzelve was, wanneer hij hoort, dat zij, in plaats van tachtig kopeken, die zij meende te bezitten, er honderd en twintig vond. Haar waard en waardin hadden er 40 bijgedaan.

Praskovia verhaalde dit avontuur gaarne weder, als een klaarblijkelijk bewijs van de bescherming der Godheid, die plotselijk het hart dezer slechte menschen veranderd had.

(*) De Russische ovens zijn zeer groot, en daar de Russische boeren geene bedden hebben, slapen zij geheel gekleed, of op de banken, die rondom den muur der hut staan, of op den oven, welke de ruimste en te gelijker tijd de warmste plaats is.

NAÏVE VRAAG VAN *PIRON*.

De Bisschop van *Autun* vroeg op zekeren dag, den bekenden luimigen Dichter Piron, op eenen toon, die eene lofspraak scheen uit te lokken: »Hebt ge mijnen Herderlijken Brief gelezen, Mijnheer Piron?" — »Neen, Hoogwaardig Heer!" antwoordde deze, er in eenen adem de naïve vraag nevens voegende: »maar gij?"

NAPOLEON EN DE STAALWERKER.

Toen Napoleon naar *Belgie* stond te vertrekken, deed hij een' bekwamen staalwerker tot zich komen, en vroeg hem, of hij hem een pantserhemd konde maken, dat tegen houw en schot beveiligde. De man nam zulks aan, en vroeg daarvoor 18,000 franken. Bij het te huis bezorgen beval Napoleon hem, het zelf aan te trekken. Hij gehoorzaamde. Nu nam de Keizer twee pistolen, zeggende: »Wij willen eens onderzoeken, of uw arbeid de proef kan doorstaan." Hij schoot de eene pistool op de borst des mans af; de kogel sprong terug. »Keer u om," riep Napoleon. De man deed zulks. De tweede pistool werd op zijn rug gelost; de kogel sprong andermaal terug. Thans dacht de ontstelde kunstenaar van verdere proeven ontheven te zijn; maar Napoleon greep eene derde pistool, en loste, met hetzelfde gevolg, nog twee schoten op den sidderenden man. »Uw werk is goed," sprak nu de Keizer; »hoeveel verlangt gij er voor?" — »18,000 franken, antwoordde de man stamelend. — Napoleon schreef op staanden voet eene aanwijzing voor 36,000 franken op de Keizerlijke schatkist.

LAFITTE EN PAULINE.

Jacques Lafitte, een der bekwaamste Financiers en Staatkundigen van *Frankrijk*, is zijne verheffing aan de navolgende toevallige ontmoeting verschuldigd. Tijdens het Consulschap van Napoleon, wandelde Lafitte, toen eenvoudig Commies met 1200 fr. salaris, op zekeren dag in de tuinen der *Tuileriën*, toen hij eene bevallige jonge Dame ontmoette, die dagelijks alleen kuierde. Onwillekeurig zeide hij bij zichzelven, maar luid genoeg om van haar gehoord te worden: *Voilà une belle femme; je voudrais qu'elle fut la mienne!* De Dame, gelijk alle Eva's dochteren, was niet ongevoelig voor vleijerij — zij zond om hem aan haar verblijf — dat verblijf was de *Tuileriën* en de Dame Paulina, zuster van den Eersten Consul. Dit gaf een wending aan de zaken, en Lafitte's fortuin was gemaakt.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, de Sloep *Nes*, Kapt. E. R. Taylor, naar het Opper district Nickerie.

*** Den 15den dezer, is van 's Lands Etablissement van Houtveiling aan de rivier *Coppename* vertrokken, Z. M. Transport-Schip *Dordrecht*, geladen met 63 Balken en 124 Kromhouten, diverse Houtsoorten, als: *Bolletrie, Cabbes, Ceder, Groenhart, Kaupa, Peto en Purperhart;* te zamen metende 5092 kubiek voet.

Advertentiën.

Transporten.

(7260) Den 25sten Februarij 1839, F. C. GALLEZ, aan V. W. NIEHENKE, van de Plantaadje *Nieuw Wedergevonden*, gelegen aan de divisie *Thorarica*, bekend onder La. A No. 29.

Den 27sten N. G. VLIER qq. J. J. T. HAYWARD en J. F. HAYWARD, aan A. W. WHITE privé en qq. M. A. HUNT GRUBBE, gebore RICHARDS, vroeger weduwe J. F. ANDRÉ WILTENS, J. C. HAYWARD nom. uxoris en EDWARD WYLDE nom. uxoris ieder van 4/16 aandeelen of te zamen 12/16 aandeelen in de Plantaadje *Pietersszorg* en *Andrésgift*.

Idem. A. W. WHITE qq. M. A. HUNT GRUBBE gebore RICHARDS, vroeger weduwe J. F. ANDRÉ WILTENS, aan zich zelve in privé van 4/16 aandeelen in de Plantaadje *Pieterszorg* en *Andrésgift*.

Idem. Dezelve qq. dezelve aan zich zelve in privé van ½ aandeel in de Plantaadje *Frederikslust*.

Den 28sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan JOHANN ERDMANN SCHMIDT, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, bekend onder oude wijk La. D. No. 54 en nieuwe wijk La. C. No. 132, aangekomen hebbende A. C. MEIJT.

Den 1sten Maart J. P. TAFARES, aan L. ZIKLAG, van het Erf, aan de *Weidestraat*, bekend onder oude wijk La. D. No. 274 en nieuwe wijk La. D. No. 72.

Den 6den. ALEXANDER SALOMONS, Venduumeester, aan HELENA WELSPACH, van het Huis, verdeeld in *drie* kamers, met het Erf, gelegen aan de *Dominestraat*, bekend onder oude wijk La. C. No. 112a tot 112c. en nieuwe wijk La. C. No. 37a tot 37c., aangekomen hebbende den Boedel wijlen J. J. VAN HEIJNINGEN.

Idem. Dezelve als voren, aan de Weduwe M. S. SAMSON gebore DE VRIES, van de Huizen en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder oude wijk La. D. No. 439/441 en nieuwe wijk La. C. No. 196a en 196b., aangekomen hebbende den Boedel wijlen J. P. BERNER.

Idem. Dezelve als voren, aan D. C. VAN BEULINGEN, van het Huis en Erf, aan de *Groote Dwarsstraat*, bekend onder oude wijk La. D. No. 724 en nieuwe wijk La. E. No. 183, aangekomen hebbende den Boedel SANCOUSIE van GERHOLDT.

Idem. Dezelve als voren, aan ROZETTA BRANDON, van het Erf en Gebouwen, aan de *Rust en Vredestraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 653 en Nieuwe Wijk La. D No. 1506.; aangekomen hebbende den Boedel TROMPE van SLUIJTER.

Idem. Dezelve als voren, aan E. NAHAR, van het Erf, aan de *Nieuwe Dominestraat* en *Drambrandersgracht*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 30 en Nieuwe Wijk La. F. No. 113, aangekomen, hebbende den Boedel SANDER van JUDITH KOOPMAN.

Idem. Dezelve als voren, aan J OOGSTMAN, van het Erf, aan de *Malebatrumastraat*, bekend onder Oude Wijk La. B. No. 193 en Nieuwe Wijk La. C. No. 153; aangekomen hebbende den Boedel DAVID MARCUS SAMSON.

Idem. Dezelve als voren, aan E. NAHAR, van het Erf, aan de *Wanicastraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 33 en Nieuwe Wijk (2de Buitenwijk) No. 20; aangekomen hebbende den Boedel SUSANNA van EIJMA.

Den 8sten, THOMAS GREEN, aan S. M. BROMET en W. BENJAMINS, van het ⅓ aandeel in de *helft* van het Huis en Erf, aan de *Saramaccastraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 559b en Nieuwe Wijk La. E. No. 12.

Den 9den. De Exploicteur bij het Geregtshof, aan LUCIA van den Boedel J. J. POLAK, van het Huis en Erf, gelegen in de *Keizerstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 163 en Nieuwe Wijk La. B. No. 228; aangekomen hebbende COBA OOSTERHUIJZEN.

Hijpotheek.

Den 4den Maart 1839, MOZES LOPES FINSU nom. uxoris, *eerste Hijpotheek*, ten behoeve den *fungerende* CURATOR, als beheerende den Boedel J. R. WIRMB, en te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 489 en Nieuwe Wijk La. F. No. 20.

Paramaribo, 19 Maart 1839.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(14272) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op HEDEN den 22sten Maart 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Johanna, Alida, Leentje, Iris, Harry, Willem* en *Heintje*; aankomende ELISABETH FRANCINA VAN OMMEREN Weduwe JOHANNIS COENRAAD MULLER.

Paramaribo, den 22 Maart 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(14273) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

17/96 Aandeelen in de Plantaadje *Anna's zorg*, gelegen aan het gedolven kanaal van de *Warappa Kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Barbados* en *Mood en Kommer;* aankomende E. F. VAN OMMEREN Wed. J. C. MULLER.

¼ Aandeel in de opgemelde Plantaadje *Anna's zorg*, gelegen als voren; aankomende den Boedel van wijlen MARIA ANNA LOUISA THOMAS Wed. M. HENRY ZACHARIA COUDERC dewelke voor *een vierde* gedeelte is geweest mede Erfgename van ANNA MARIA GODEFROY geb. THOMAS.

1/16 Aandeelen in de Plantaadje *Breda*, gelegen aan het gedolven kanaal van *Tapoeripa*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Crommelingsgift* en *Fockertshoop;* aankomende de Erven VAN SPALL.

Paramaribo, den 20 Maart 1839

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(13869) Al degenen die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer J. L. SCHMIDTMER, worden verzocht daarvan opgave en betaling te doen, aan den eersten ondergeteekende.

Paramaribo, 20 Maart 1839.

C. S. SPILLENAAR.
S. J. G. VISSER.
Executeuren Testamentair.

Wordt te Huur gevraagd:

Eenige MANNEGERS en MEIDEN om KOFFIJ te plukken, tegen betaling van f 1 20 per Manneger en 80 Centen voor iedere Negerin. — Adres ter dezer DRUKKERIJ. (13571)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip *Mercurius*, Kapt. G. Westels — Adres bij L. D. J. van Hemmel. Sluit uiterlijk 25 Maart.

Het Nederlandsch Kofschip *Hendrika*, Kapt. H. E. Sietsman — Adres bij Gebroeders Reijne. — Sluit 25 Maart.

Het Hoekerschip *Vooruitzigt*, Kapt. G. Don. Adres bij L. M. Sargeant.

Het Gräfische Schooner Kofschip de *Zeemeeuw*, Kapt. K. G. Hasselbeek. — Adres bij Van West & de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Wilhelmina Maria*, Kapt. J. C. Athes — Adres bij J. L. Gellée, Sluit 10 April.

Naar Middelburg en Rotterdam:

Het Barkantijnschip *de Koophandel*, Kapt. F. Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 30 Maart.

Naar Rotterdam:

Het nieuw gekoperd Barkschip *Amphitrite*, Kapt. A. G. Kruls — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.